

Integratióin: KENDIST SUM EG BAR BREK

– Eg kendi meg, sum bar eg brek. Eg dugdi ikki málið, hevði ikki koyrikort, eg kendi ongan, og í matvøruhandlinum sá alt undarligt út, sigur Mariana Baca úr Meksiko, sum fyri níggju mánaðum síðani flutti til Føroya við sjeý ára gomlu dóttur síni

ANNIKA KUNOY IM

Ein dagin fyri nøkrum árum síðani stovnar Mariana Baca Maldonado úr Meksiko sær vangamynd á eina dating síðu. Hon visti ikki tá, at hendan spontana avgerðin fór at kollvelta alla tilveru hennara, og at hon eftir fáum árum fór at flyta úr Meksiko til okkara fjarskotnu oyggjar at búgva.

– Mær dámdi ikki so væl at brúka datingsíðina og slettaði profilin eftir tveimum vikum. Eg møtti tó einum áhugaverdum manni hesar tvær vikurnar, eg var á síðuni, sum eisini fyrr hevði vitjað í heimbyi mínum í Meksiko. Hetta var Poul úr Føroyum, sum seinni gjørdist maður mín.

Hóast Mariana onki kendi til Føroyar og viðurskiptini her, so hildu hon og Poul sambandið við líka, og eru í dag hjún.

Tey fyrstu trý árini av hjúnarlagnum ferðaðist Poul millum Norra, har hann arbeiðir, og Meksiko, har

Tá vit júst vóru komin til Føroya, føldi eg, at um vit vóru verandi her, so kom eg ikki undan við lívinum. Nú er tann kenslan broytt

Mariana búði. Prátið hjá teimum báðum fall ofta á móguleikan at flyta til Føroyar ella til Danmarkar, men á hesum økinum drálaði Mariana, tí hon eigur ein 20 ára gamlan son og eina 15 ára gamla dóttir, sum ikki kundu koma við henni, um hon fór úr Meksiko.

Gras, seyður og fá hús

Til endans bleiv tað torført bæði fíggarliga og praktiskt hjá Poul at ferðast ímillum bæði londini, og hjúnini fluttu so til Føroyar at búgva, fyri níggju mánaðum síðani, saman við sjeý ára gomlu dóttur Marianu.

Mariana minnst aftur á fyrsta dagin í Føroyum við einum smáli. Ikki tí tað var so stuttligt, men tí skelkurin var so stórur.

– Tað var nógvur vindur og sera kalt fyrsta dagin, eg kom til Føroya. Tað var ein hvøkkur, greiðir Mariana frá.

– Í bilinum á veg til Klaksvíkar sá eg, at her var onki. Bert gras, seyður

og nøkur fá hús. Eg hevði búð í einum stórum býi í 13 ár, og hetta var eg slett ikki von við.

– Eg og maður mín høvdu tosað um heimbyi hansara Klaksvík fleiri ferðir, og tá hevði eg ímyndað mær ein bý meira líkum Tórshavn. Tá eg kom til Klaksvíkar, sá eg hvussu lítið alt var, og hetta hevði stóra ávirkan á meg. Eg hugsaði við tað sama, at tað fór at verða ógjørligt at fella til, sigur hon álvarsom.

Tað var ikki bara Mariana, sum skuldi íggjøgnum stóru broytingina, men sjeý ára gamla dóttirin skuldi eisini venja seg við nýggja lívið í litla samfelagnum.

– Tað hevur verið torført hjá dóttur míni at tillaga seg føroyska samfelagið. Fyrstu tíðina var tað sum eitt spæl, og alt var nýtt, vakurt og deiligt – serliga náttúran, men so byrjaði gerandisdagurin.

– Eg hugsaði serliga um, hvussu eg kundi fáa ein vanligan, innihaldsmiklan gerandisdag her. Eg hevði

stóran ampa av, at so lítið var at gera og skilti ikki, hvat fólk gjørdur til stuttleika. Eg fekk at vita, at kvinnurnar ganga í bindiklubb, men eg dugi ikki at binda. Eg bleiv sera hugtung ta fyrstu tíðina og vildi bert sleppa av aftur landinum.

Mariana, sum í Meksiko hevði ein fullan gerandisdag við børnum, vinfólki og frítíðarítrivi, stóð nú knappliga einsamøll í einum nýggjum landi, har hon hvørki skilti mál ella mentan.

Kendist sum bar eg brek

– Tað hevur verið sera trupult hjá mær at tillaga meg, sigur hon. Eg havi to verið heppin, tí eg havi verið væl móttikin og vælkommin. Gjøgnum svigerindu mína eri eg komin í samband við fólk í býnum, og eg havi eisini fingið eina føroyska vinkonu, sum hevur eina dóttur javngamla við dóttur mína. Hon hevur eisini sett meg í samband við fleiri føroyskar kvinnur.

– Familjan hjá manni mínum hevur eisini tikið væl ímóti mær,

